

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618200323
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8618200323.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobkyne: C. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, XXX XX N., zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, p r o t i žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o určenie nepriateľných podmienok a vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 3Csp/14/2018-46 zo dňa 11.10.2018 jednomyselne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom vyslovil, cit.:', „I. U r č u j e, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, uvedená v bode 10. Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v znení: „Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky, tak ako je to uvedené v tejto zmluve a zaväzuje sa ju uhradiť v splátkach tak, ako je to uvedené na prvej strane tejto zmluvy. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.“, je n e p r i j a t e ľ n á .

II. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 207,42 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5%, ročne zo sumy 207,42 eura od 03.03.2018 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. P r i z n á v a žalobkyni zo strany žalovaného náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok vo výške 16,50 eura a to na účet prevádzkovateľa systému a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 3 ods. 1, § 39, § 44 ods. 1 a 2, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1,2,3 a 5, § 54 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2 a § 457 Občianskeho zákonníka, ustanovení § 1 ods. 2, § 9 ods. 1 a 2 a § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“), ustanovenia § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ustanovení § 137 a § 298 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení uviedol, že vykonaným dokazovaním mal preukázať, že žalobkyňa sa voči žalovanému domáhala určenia nepriateľnosti zmluvných podmienok uvedených v Zmluve o úvere č.

XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX v bode 10. Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ako aj vydania bezdôvodného obohatenia. Právny vzťah strán sporu posúdil ako spotrebiteľsky podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa ZoSÚ a Občianskeho zákonníka. Zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX vyplynulo, že žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 200 eur. V zmluve je uvedené, že dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 150 eur t. j. zaplatiť čiastku 350 eur v 10 mesačných splátkach po 35 eur počnúc dňom 18.04.2012 na účet veriteľa špecifikovaný vo všeobecných obchodných podmienkach úveru. Podľa bodu 10 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Tato podmienka ako súčasť formulára Všeobecných podmienok poskytnutia úveru nebola individuálne dojednaná a odplata svojou výškou, na jednej strane a absenciou zodpovedajúceho protiplnenia, na strane druhej, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech dlžníka ako spotrebiteľa, preto podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje neprijateľnú podmienku. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa, spočíva v tom, že si žalovaný nárokuje poplatok za úkony (služby), ktoré nie sú spotrebiteľom vopred známe, ani len svojím obsahom. Výška tohto poplatku prevyšuje sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť ako úrok a navyše, nie je ničím odôvodnené, ako bola výška poplatku určená aj súdu je však z vlastnej činnosti iste známa skutočnosť, že tento poplatok sa určuje v závislosti od výšky poskytnutého úveru, avšak nevedno prečo je tomu tak. Ďalej sa súd prvej inštancie venoval povinným náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere a dospel k záveru, že v zmluve o úvere je ročná percentuálna miera nákladov uvedená vo výške 278,29 %, pričom je táto RPMN uvedená nesprávne, v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa, keďže táto po prepočte mala byť iná, preto aj z uvedeného dôvodu je predmetný spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1, písm. b) ZoSÚ. Vzhľadom na to, že v konaní mal preukázané, že žalobkyni bola poskytnutá výška úveru v sume 200 eur a žalovanému zaplatila žalobkyňa sumu 407,42 eura, pričom uvedený úver je bezúročný a bez poplatkov dospel k záveru, že suma 207,42 eura predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo na strane žalovaného. Preto žalobe v tejto časti vyhovel a zároveň priznal žalobkyni aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 207,42 eura od 03.03.2018 do zaplatenia.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa v konaní bola plne úspešná, preto jej patrí nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, ktorý jej vyplatí žalovaný po právoplatnosti tohto rozsudku na základe uznesenia súdu v zmysle § 262 CSP.

5. O súdnom poplatku rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobkyňa je od poplatku oslobodená a súd jej žalobe vyhovel. Preto zaviazal neúspešného žalovaného zaplatiť súdny poplatok v sume 16,50 eur (6 % z priznanej sumy 207,42 eura) na účet prevádzkovateľa systému.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Citujúc ustanovenie § 137 CSP namietal odvolateľ, že Civilný sporový poriadok vôbec nepripúšťa žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáha určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, nie je formulovaná ako žaloba na určenie právnej skutočnosti, neprijateľnosti ktorej prípustnosť je založená osobitným predpisom. Určenie právnej skutočnosti, napr. že právny úkon je neplatný, odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Pri určení právnej skutočnosti hovorí rozsudok o tom, čo bolo v minulosti, nie však nevyhnutne o tom, čo je v prítomnosti, poukazujúc na komentár Civilného sporového poriadku Števec a spol., Praha: Ch. Beck, 2016. Žalobca sa domáha určenia neplatnosti právnej skutočnosti, neprijateľnosti a nie určenia, či tu právo je alebo nie je. Určenie existencie, resp. neexistencie právnej skutočnosti odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Určenie právnej skutočnosti ako to vyplýva z ustanovenia § 137 písm. d) CSP je možné len vtedy, ak to vyplýva z osobitného právneho predpisu, pričom určenie neprijateľnosti nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu. Žalovaný ďalej namietal, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobkyňa plnila na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, ktorá nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Žalovaný poukázal na to, že požadovaný nárok žalobkyne zo zmluvy o úvere sa stal premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 13.05.2017 (t. j. po uplynutí subjektívnej lehoty, ktorá začala plynúť dňa 13.05.2015, kedy žalobca poukázal na účet

žalovaného poslednú splátku nad rámec sumy istiny). Žalobkyňa svoju žalobu uplatnila na tamojšom súde až dňa 23.02.2018. Žalovaný je toho názoru, že subjektívna premlčacia lehota začala v prípade zmluvy o úvere plynúť najneskôr nasledujúcim dňom odo dňa 13.05.2015, vzhľadom k skutočnosti že od tohto dňa mal žalobca vedomosť o úhrade, nakoľko žalovanému sumu uhradil dobrovoľne. Žalovaný je toho názoru, že predmetnú zmluvu o úvere nie je možné podriaďiť pod právny režim spotrebiteľských zmlúv. Pokiaľ by aj tamojší súd uplatnený nárok žalobkyne považoval za dôvodný, žalovaný má za to, že je v celom rozsahu premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote. Žalovaný v tejto súvislosti odkazuje na odôvodnenie Rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, zo dňa 27.06.2018, sp. zn. 17Co/263/2017-82, v ktorom je vyčerpávajúcim spôsobom obsiahnuté odôvodnenie premlčania nároku v subjektívnej premlčacej lehote. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhrad trov odvolacieho konania.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

9. Žalovaný tvrdí, že rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnym posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávny právny posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak sice aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

10. Odvolací súd konštatuje, že nie sú právne významné námietky žalovaného, ktorý poukazuje na nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle § 137 písm. c) CSP. Zvýšená ochrana spotrebiteľov v zmluvných vzťahoch týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv musí byť vyjadrená aj ochranou prostredníctvom procesných prostriedkov. Do 30.06.2016 týmto ustanovením bol § 80 písm. c) OSP. Od 01.07.2016 je ním ust. § 298 CSP v spojení s § 137 písm. c) CSP. Odvolací súd uvádza, že systém ochrany spotrebiteľov vychádza z toho, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah. Preto vzhľadom na toto znevýhodnené postavenie článok 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/ EHS stanovuje, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné. S cieľom zabezpečiť úroveň ochrany, ktorú chce citovaná smernica dosiahnuť, SD EÚ viackrát zdôraznil, že tento nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy. Preto ES EÚ rozhodol, že vnútroštátny súd musí ex offio nariadiť vykonávanie dôkazov s cieľom zistiť, či ustanovenie nachádzajúce sa v zmluve, ktorá bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, patrí do pôsobnosti smernice a v prípade, že to tak je, posúdiť ex offio prípadnú nekalú povahu tohto ustanovenia. Táto možnosť priznaná súdu bola posúdená ako nevyhnutná preto, aby bola pre spotrebiteľa zabezpečená účinná ochrana, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo toho, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie alebo má ťažkosti s ich uplatnením (opätovne viď rozhodnutie SD EÚ vo veci C-240/98 až C-244/98 Océano Grupo Editorial SA). V zmysel uvedenej judikatúry je potrebné vnímať aj ustanovenia § 137 písm. c), § 295 a § 298 CSP.

11. V uvedených intenciách je nutné hodnotiť aj naliehavý právny záujem u spotrebiteľa na vyslovení neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Nie je možné prijať tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na určení, že predmetná zmluvná podmienka, uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach v bode 10 je neprijateľná. Keďže aj podľa názoru odvolacieho súdu vzťah medzi stranami sporu je vzťahom spotrebiteľským, preto preukázanie naliehavého právneho záujmu tu neprichádza do úvahy, keď tento podľa § 137 c) CSP, (prítom § 137 CSP iba demonštratívne uvádza jednotlivé druhy žalôb) vyplýva z osobitného predpisu. Znamená to, že takto formulovaný petit musí vyplývať z hmotného práva. Hmotnoprávny zákaz používania neprijateľných podmienok prítom vyplýva z ust. § 53 OZ a nie je možné opomenúť tiež § 3 ods. 3 a 5 z. č. 250/2007 Z. z.

12. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2019, sp. zn. 6 Cdo 27/2018, v ktorom najvyšší súd dospel k záveru cit.: „žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C. s. p. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem“.

13. Právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes (viď uznesenie NS SR z 23.01.2017, sp. zn. 6MCdo/20/2016).

14. Ak žalovaný namietol, že nenastala žiadna zo zákonných foriem bezdôvodného obohatenia okrem iného z dôvodu, že zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí najprv právne posúdil zmluvu o úvere ako bezúročnú a bez poplatkov a neplatnú v časti poplatku uvedeného v bode 10. Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru a následne ako dôsledok toho vyvodil, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu. Takémuto postupu súdu prvej inštancie nemožno nič vytknúť. Potom nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka vychádza zo správne a náležite súdom zisteného skutkového stavu; súd prvej inštancie priznal žalobkyni len ňou uplatnený nárok, ako rozdiel medzi zaplatenými a poskytnutými finančnými prostriedkami.

15. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

16. Podľa § 152 CSP, hmotnoprávna námietka je právny úkon strany spôsobujúci zmenu, zánik alebo oslabenie práva protistrany.

17. Podľa § 296 CSP, spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužívajú.

18. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

19. Hmotnoprávna námietka je taký právny úkon (prejav vôle), ktorý mení dôvodný nárok na nedôvodný, prípadne mení dôvodný procesný útok, či dôvodnú procesnú obranu na nedôvodnú. Právne úkony spôsobujúce zmenu, zánik či oslabenie práva protistrany sú (najmä) námietka premlčania (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka), námietka relatívnej neplatnosti právneho úkonu (§ 40a Občianskeho zákonníka a § 267/1 Obchodného zákonníka) a námietka započítania (§ 580 OZ) (Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku, C. H. Beck, 2016, str. 575).

20. Ustanovenie § 366 CSP v spojení s ust. § 149 a § 152 CSP medzi novoty v odvolacom konaní zahŕňa aj hmotnoprávnu námietku, ktorou je, okrem iného, aj námietka premlčania. Od nadobudnutia účinnosti CSP možno v odvolacom konaní vzniesť námietku premlčania (ako hmotnoprávnu námietku patriacu medzi prostriedky procesnej obrany a procesného útoku) iba za splnenia predpokladov uvedených v ust. § 366 CSP. Je zrejmé, že ustanovením § 366 CSP bola úprava novôt v odvolacom konaní nanovo konštruovaná tak, aby zodpovedala celkovej koncepcii nového procesného kódexu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.6.2018 sp. zn. 1Obdo/65/2017).

21. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovaného, že nárok žalobkyne sa stal premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 13.05.2017 t. j. po uplynutí subjektívnej lehoty, ktorá začala plynúť dňa 13.05.2015, kedy žalobca poukázal na účet žalovaného poslednú splátku nad rámec sumy istiny, odvolací súd poznamenáva, že vznesenou námietkou premlčania sa nebolo možné v tomto odvolacom konaní zaoberať, resp. na ňu prihliadať, pretože ide o novotu v odvolacom konaní v zmysle § 366 CSP. Odvolací súd konštatuje, že vznesenú námietku premlčania žalovaným, až v priebehu odvolacieho konania nebolo možné subsumovať ani pod jedno z písmen a/ až d/ ust. § 366 CSP a tým ju považovať za novotu v odvolacom konaní a následne sa ňou zaoberať. Keďže právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie, tieto odvolacie námietky uvádzané žalovaným sú neopodstatnené.

22. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

23. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalobkyňa bola úspešná, no v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalovanému ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

25. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).